

sigtsmæssigt kunne anvendes. Men det er noget ganske andet i Forvejen ved Lov af forpligte sig til store Udgifter, inden man endnu har Visshed for at kunne gøre Besparelser, ikke blot fordi de kunne møde Modstand der eller der, men fordi man endnu ikke ved, om saadanne Besparelser til det Omfang vilde have den almindelige Mening eller blot et Flertal i det ene af Tingene for sig — det forekommer mig dog, at der er en himmelvid Forskel derpaa. Efter min Mening er det en fornuftig Hus-holdning, at man først disponerer, naar man har Pengene, og at man ikke forud forpligter sig til store Udbetalinger og sa-lader staa til, hvor Pengene skulle komme fra. Det er det, jeg har udtalt i Anled-ning af det tidligere Lovforslag, og som jeg ogsaa vil udtale i Anledning af dette. Det synes jo i øvrigt, at den sidste ærede Taler er af den Formening, at den ærede Ordfører for det Lovforslag, der var for her for to Dage siden, ogsaa havde udtalt en Formening om eller villet paatage sig en moralsk Forpligtelse for, at der skulde kunne beparet foruden de $2\frac{1}{2}$ Million Kroner, der ligefrem skulle udbetales af Statskassen, tillige de $\frac{2}{3}$ Million, der skulle udbetales paa Grund af dette og de omtrent $\frac{3}{4}$ Mill., som sandsynligvis ville gaa tabt, hvis det andet Forslag, der kommer til Behandling, ogsaa vedtages — altsaa med andre Ord et rundt Beløb af 4 Million Kroner — og dersom det ærede Medlem, som jeg an-tager, vil gøre Ret og Stel og give i samme Forhold til Købstæderne som til Landkommunerne, vil dette Beløb endog gaa vokse op til $5\frac{1}{2}$ Million Kroner. Jeg tvivler meget om, at det ærede Medlem vil saa den ærede Ordfører for det først-nævnte Forslag til at godkende den Be-tragtning, at $5\frac{1}{2}$ Million Kroner skulde kunne beparet, og saa er jeg fuldstændig berettiget til at sige, at det ikke er for-svarligt at vedtage saadanne Medsættelser uden samtidig at paavise, hvor der skal beparet, og hvor Wederlaget skal komme fra.

Formanden (Høgsbro): I Anled-ning af disse Hentydninger til en tidligere Ordførers Stilling maa jeg gøre opmærksom paa, at han, Folketingsmanden for Bræsto- Amts 6te Valgkreds (Bojsen), ved Sygdom er forhindret i at være til Stede her i Dag.

Forslagsstilleren (Lauridsen): Jeg skal tillade mig at gøre nogle korte Bemær-ninger til det ærede Medlem fra Nørresundby (S. R. Larsen). Han har jo først Diskussions-ten ind paa et Omraade, som jeg skal indbrømme

ikke umiddelbart henhører til dette Lovforslags Behandling, men som dog staa i en naturlig Forbindelse med det og med hele Situationen. Den ene Bemærkning, han gjorde, var om Visnepolitikken; den fordømte han som grund-lovsstridig. Jeg skal bemærke, at jeg deler ikke den Opfattelse, jeg mener tværtimod, at Visnepolitikken ikke var grundlovsstridig, og jeg mener ogsaa, at den paa det Tidspunkt, den førtes, var fuldt ud forsvaret. Den førtes ud fra det Standpunkt, at man maatte være klar over, om der var noget i Forfat-ningen ud over det, man hidtil havde fore-stillet sig, der vilde holde, og det viste sig, at alt, hvad man havde forestillet sig i Ret-ning af Forfatningen, var en Illusion. Jeg tror, at selv om Visnepolitikken ikke gjorde anden Nytte, saa gjorde den den Nytte, at den skaffede Klarhed her i Landet, at den viste, hvorledes det stillede sig med Respekten for tidligere Tidens Udtalelser og tidligere Tidens Principper i de øverste Samfunds-klasser, og alene ud fra den Betragtning var Visnepolitikken efter min Mening fuldt forsvaret, og ikke alene fuldt forsvaret, men en virkelig Nødvendighed for et virkeligt fri-sindet Parti over for Befolkningen, idet Be-folkningen dog havde nogen Grund til at tro, at alt det, som Højre havde sagt i For-tiden, og som kunde dokumenteres Ord for Ord, ikke alt sammen vilde vise sig at være rigtig, og ogsaa have nogen Grund til at tro, at det, som Statsretslærere tidligere havde udtalt, ikke altsammen vilde bryde paa en Gang — ja selv om Politikerne paa For-haand vidste, at det vilde bryde, saa vilde den menige Befolkning ikke være saa klar derover. Heri ligger efter min Mening Visnepolitikens uomtvistelige Forsvar fra demokratisk Side og over for Befolkningen. I øvrigt glæder jeg mig højlig over de Udtalelser, det ærede Medlem fra Nørresundby fremkom med, da han fremhævede, at han og hans Partifæller stødte paa uovervindelige Hindringer, at de nu vare førte fast og i det hele sad i det, som de plejede at sidde. Jeg maa dertil sige, at jeg jo aldrig nogen Sinde har næret Tvivl om, og jeg synes nok, at det er docu-menteret ved Praksis her i Landet, at man vilde til sidst støde paa en uovervindelig Hin-dring, og jeg kan ikke nægte, at der er en vis Mandighed i det, at en Mand siger: Jeg staa paa det samme, som jeg altid har staaet, og jeg viger ikke hverken for Agrarer eller for noget som helst, jeg holder paa mine gamle Principper og gør ingen Foran-dring. Kun er det beklageligt, at det er Landet saa dyrt at følge den Politik, det er det eneste, der er at sige til det, thi, ellers er den al Værd værd og fortjener rent men-